

РЕШЕНИЕ

№ 1153

гр. София, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 23.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4185** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Г. Т., В. К. Т., Р. И. Т. и К. И. А., срещу Заповед № СОА22-РД54-1/28.03.2022 г. на кмета на Столична община, с която не е уважено искането на жалбоподателите с вх. СОА21-ГР94-4092/23.07.2021 г. за отмяна на отчуждаването на недвижим имот с проектен идентификатор 68134.4333.395 (незастроен), с площ 113 кв.м., представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.4333.735, съгласно скица - проект за изменение на КККР, одобрени със Заповед № РД-18-51/15.07.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, попадащ в обхвата на „Улица- тупик“, от о.т. 146б до о.т. 146в, кв. 103г“, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, одобрен със Заповед № РД-09-50-256/16.09.2002 г. и Заповед №РД-09-50- 587/21.04.2008 г. на главния архитект на [населено място], местност ж.к. „О. купел - I част“, район „О. купел“, предвиждащ изграждане на обект - публична общинска собственост, за задоволяване на общинска нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин, отчужден със Заповед № СОА18-РД40-7/25.04.2018 г. на кмета на Столична община.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на издадената заповед, като се твърди, че административният акт е издаден в противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.4 АПК. Осъществяването на наведеното основание е аргументирано с доводи, че законодателят е предвидил законоустановен ред при предявено искане на граждани да им бъде върната отчуждената собственост,

при условие че последната вече не е необходима на общината и след възстановяване на полученото обезщетение. Този способ за възстановяване на собствеността, предвиден в чл.31, ал.1 от ЗОС, целял гарантиране на правовата държава и баланс между субектите в гражданския оборот, като органът е лишен от възможността да преценява дали да отмени отчуждаването или не, поради някакви свои /други/ мотиви. Твърди се, че изводите на органа за липса на предпоставките на чл. 31, ал. 1 от ЗОС са неправилни.

В съдебно заседание пред АССГ, процесуалният представител на жалбоподателите-адв. Д. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Претендира присъждането на разноски. Жалбоподателят Р. Т. се явява лично и поддържа, че още преди да започне процедурата за отчуждаване, общината не е имала никакво намерение да строи, тъй като не са включени в годишната строителна програма, нито пък са включени в програмата за отчуждаване на имоти. Трета година след отчуждаването на имота нямало издадено разрешение за строеж и отпуснати средства за мероприятиято, липсвала строителна линия и ниво до настоящия момент. Отчужденият имот не решавал проблема по отношение на имот 2011, тъй като същият нямал лице към улицата, което била и целта на подаденото искане за изготвяне на ПУП. Налице били всички необходими предпоставки по чл.31 от ЗОС да бъде отменено отчуждаването. По отношение на поставената настилка, сочи че лично той я е поставял още през 2008 година. В отчуждената част от имота има водомерна шахта, която собствениците са поставили по предписание на "Софийска вода" АД.

Ответникът-кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител юриск. И., оспорва жалбата. Подробни съображения излага в представеното по делото становище, като твърди, че обжалваният административен акт е законосъобразен. В случая ставало въпрос за отчуждаване на имот, предвиден за тупик, за който не са предвидени бюджетни средства, а средствата за отчуждаването били предоставени от частно лице, чрез дарение на общината. Имотът, отмяната на чието отчуждаване се искало, осигурявал достъп до три урегулирани поземлени имота. В имота имало изградени елементи на техническата инфраструктура, положена настилка /от трошляк/, изградени сгради около него, като именно чрез този тупик се осъществявал достъпа до имотите. Имало изградени ВИК мрежи и съоръжения, и дори жалбоподателите доставяли от тях вода до имота си. Действително последните били изградени преди отчуждаването, но след като същите са изградени веднъж не било налице основание, нито нужда да бъдат изградени отново. Посочва се, че за изграждането на улица, в този вид, разрешение за строеж не било необходимо, тъй като това изпълнение не представлявало строеж по смисъла на § 5, т.38 от ДР на ЗУТ. Изготвените и представени скици били въз основа на кадастрален план, който предхождал КК и било нормално да има разлика. Собственият на жалбоподателите имот имал към настоящия имот достъп до уличната мрежа. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши на основание чл.168, ал.1 АПК изцяло проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията по чл.146 АПК, приема за установено следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателите И. Г. Т., В. К. Т., Р. И. Т. и К. И. А. са били собственици на процесния имот до издаването на Заповед №

СОА18-РД40-7/25.04.2018 г. на кмета на Столична община за отчуждаване на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.4333.395 /незасторен/ с площ 113кв.м., представляващ реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.4333.735 по КККР. Този имот попада в обхвата на „Улица-тупик“ от о.т.146б до о.т.146в, кв.103, местност ж.к.“О. купел – I част“, район „О. купел“ по влязъл в сила ПУП, одобрен със Заповед №РД-09-50-256/16.09.2002г. и Заповед №РД-09-50-587/21.04.2008г. на гл.архитект на [населено място].

С писмо изх. № СИС17-ВК08-435-[32]/08.06.2018 г. на директора на Дирекция „Финанси“ е удостоверено, че Столична община е превела на 08.06.2018 г. сумата 22 555,93 лева по сметки на собствениците, както следва - И. Т. и В. Т. в режим на СИО - 5 638,98 лева, Р. Т. - 11277,97 лева и К. Т. - 5 638,98 лева.

За поземлен имот с идентификатор 68134.4333.395 е издаден Акт № 3964 за публична общинска собственост, вписан акт №176, том С., дело № 36701/03.08.2018 г. на Служба по вписванията - [населено място].

Административното производство е започнало с искане вх. № СОА21-ГР94-4092/23.07.2021 г. на Столична община (Вх. № СИС21-ВК08-116/26.07.2021 г. на Направление „Архитектура и градоустройство“), подадено от И. Т., В. Т., Р. Т. и К. Т. за отмяна на заповедта за отчуждаването на основание чл. 31, ал. 1 и ал. 4 от ЗОС, поради изтичането на повече от три години, но не повече от три месеца от изтичането на сроковете по чл.31, ал.1 ЗОС.

С писмо изх. №СИС21-ВК08-116-[1]/13.08.2021г. е изискано от кмета на район „О. купел“ - Столична община да бъде извършена проверка по документи и на място относно реализацията на обект „Улица - тупик“, от о.т. 146б до ю.т.146в, кв. 103г“, район „О. купел“, както и становище относно искането за отмяна на Заповед за отчуждаване № СОА18-РД40-7/25.04.2018 г. на кмета на Столична община на основание чл. 31, ал. 1 и ал. 4 от ЗОС.

Предвид липсата на произнасяне по заявеното искане е депозирана жалба вх. № СОА21-ГР94-4092-[1]/23.09.2021 г. на Столична община (вх. № СИС21-ВК08-116-[2]/24.09.2021 з. на Направление „Архитектура и градоустройство“ СО) от И. Т., В. Т., Р. Т. и К. Т. против мълчалив отказ на кмета на Столична община.

Образувано е адм.д. № 10033/2021 г., II отделение,48 състав по описа на АССГ, като с решение № 7733/20.12.2021 г., решаващият състав на съда е отменил мълчалив отказ на кмета на Столична община по заявление вх. № СОА21-ГР94-4092/23.07.2021 г. от И. Т., В. Т., Р. Т. и К. Т. и делото е върнато като преписка на административния орган за произнасяне, съобразно дадените от съда указания.

С писма изх. № СИС21-ВК08-116-[6]/13.01.2022 г. и изх. № СИС21-ВК08-116-[7]/11.02.2022 г. на Направление „Архитектура и градоустройство“ СО и в изпълнение на дадените от съда указания повторно е изискано от кмета на район „О. купел“ да отговори на поставените въпроси с писмо изх. № СИС21-ВК08- 116-[1]/13.08.2021 г. на Направление „Архитектура и градоустройство“.

В отговор е получено писмо вх. № СИС21-ВК08-116-[8]/09.03.2022 г. на кмета на район „О. купел“, в което е посочено, че е извършена проверка по документи и на място, при която е установено, че „Улица - тупик“, от о.т. 146б до о.т. 146в, кв. 103г“, район „О. купел“ е изпълнена от фракции трошен камък, без асфалтово покритие и за поземлен имот с идентификатор 68134.4333.395 е съставен Акт за общинска собственост №3964/16.05.2018 г.

С писмо изх. № СИС21-ВК08-116-[5]/12.01.2022 г. на Направление „Архитектура и

градоустройство" СО до изпълнителния директор на „Софийска вода" АД е изискано предоставяне на изходни данни и информация за налични мрежи и съоръжения в обект „Улица - тупик", от о.т. 146б до о.т. 146в, кв. 103г", район „О. купел", Столична община. Изходните данни са представени по вх. № ТУ-334/19.01.2022 г. на „Софийска вода" АД. От тях е видно, че в „Улица - тупик", от о.т. 146б до о.т. 146в, кв. 103г", район „О. купел", Столична община има изградени мрежи и съоръжения.

Производството е приключило с постановяване на обжалваният в настоящото производство акт - Заповед № СОА22-РД54-1/28.03.2022 г. на кмета на Столична община, връчен на оспорващите чрез Р. Т. на 07.04.2022 г., съгласно известие за доставяне /л.116 от делото/. Видно от посоченото в него, ответникът е приел, че не са налице регламентирани със закона условия за отмяна на заповедта, тъй като „Улица - тупик", от о.т. 146б до о.т. 146в, кв. 103г", район „О. купел" е изпълнена от фракции трошен камък без асфалтово покритие, за поземлен имот с идентификатор 68134.4333.395 е съставен Акт за общинска собственост №3964/16.05.2018 г. и има изградени мрежи и съоръжения. С тези мотиви не е уважено искане с вх. СОА21-ГР94-4092/23.07.2021 г., за отмяна на отчуждаване на недвижим имот.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля А. И. А., който сочи, че познава жалбоподателя Р. Т. от 2005 г.-2006 г. Свидетелят работел в строителството и два пъти е бил наеман от жалбоподателя. Сградата, в която е извършвал ремонтни дейности се намира в „О. купел". От имота на Р. до асфалтирана улица се стигало по пътека насипана с чакъл, която била широка колкото да мине една кола или камион. През 2006 г., пролетта, Р. го наел за ремонт на банята в старата сграда. Видял, че тази пътека, която отива към старата сграда, а впоследствие и към новата е настлана с чакъл. Свидетелят сочи, че лично е виждал как Р. е поставял чакъла, през 2006 г. По тази пътека имало метална плоча - шахтата за водомер. През 2008 г.-2009 г. е ходил и в новата сграда, където също правил банята-слагал плочки. От тогава до настоящият момент нищо не било променено по отношение на чакълираната пътека. Преди две-три седмици отново ходил до имота и видял, че всичко е същото.

За изясняване на делото от фактическа страна и поради необходимостта от специални знания, с които съдът не разполага, е допусната и извършена съдебно-техническа експертиза. Видно от приетото по нея заключение и поясненията на вещото лице Д. Г. при изслушването ѝ в о.с.з., улицата между осова точка 146б и осова точка 146в е регулирана с плана от 2002 г. и регулацията е приложена -по регулационните граници са изградени огради. Няма информация за издадено разрешение за строеж на [улица], м., „О. купел" между о.т.146б и о.т.146в за периода 12.05.2018 г.-12.05.2021 г. В обхвата на улицата, от полиестерни тръби ф 32 и ф 40, са изградени две водопроводни отклонения, които захранват сградата в УПИ IV-735 и сградата в УПИ V-735, изградена е водопроводната шахта. Според данни от районната администрация на Р-н „О. купел", изпълнена е настилка от трошен камък /лист 154 от делото/. На място ВЛ установило, че е положена временна настилка от трошен камък, който частично е циментиран. На терена на улица-тупик, между о.т.146"б" и о.т.146"в" в кв.103, м."О. купел" са изградени две водопроводни отклонения, захранващи сградите в УПИ IV-735, и в УПИ V- 735 и водопроводна шахта; на улицата-тупик, между о.т.146"б" и о.т.146"в" е насипан трошен чакъл. Няма издадено разрешение за строеж за инфраструктурен обект и започнато строителство на това основание. В случая не става въпрос за обект, който е от първостепенно значение.

Определена е улица-тупик в заповедта за регулация от 2002 г. За тръбите има скица, която е представена от Софийска вода и тя съвпада с шахтата и вдлъбнатата част. В тази скица те са посочени като реализирани, като поставени, а не като проект. Това са сградни отклонения, не са главни тръби и така са посочени в скицата. Изпълнил си ги е сам всеки собственик на имота. По отношение на представените в съдебно заседание заверени копия от Разрешение за строеж от 15.06.2006 г. и удостоверение за въвеждане в експлоатация, вещото лице уточнява, че последните са за външно ел. захранване на новопостроена сграда. Улицата не е описана. Описани са киловати и УПИ-то, в което е построена сградата, така се издава разрешение за строеж за окабеляване, но то не е свързано с улицата. Двете отклонения, коментирани в заключението, са обозначени от ВиК като изградени, но не се коментира дали са законно изградени или не. По начина, по който са означени на скицата, Софийска вода означава по принцип законно разрешени строежи. Те са по улицата и захранват двете сгради – тази на жалбоподателите и тази на блокчето. Отклоненията обаче са сградни отклонения, а не улична мрежа. Сградните отклонения представляват отклонения от уличната мрежа, включително могат да минават през чужд имот, когато има разрешение или има съгласие за това. В този смисъл сградните отклонения могат и да не са през улицата. В инфраструктурните обекти трябва да бъде посочено през къде или през какво преминават. Строителството на улица представлява проект, в който има коти и нива, начин на влизане в съответните парцели, след което се прави чертеж за начина на изграждане – колко се изкопава, колко се насипва, какво се насипва, трамбова ли се, какво ниво на плътност се достига, мери се плътност, поставя се един или два слоя настилка върху това подложено нещо. Може да има насипване с чакъл или натрошен камък, което представлява някаква временна настилка. В случая няма проект. На обекта има настилка от трошен камък, а не изпълнена улица. В случай, че има проекти, самото изпълнение трябва да бъде документирано с Протокол №2 и накрая да има въвеждане в експлоатация. Не може да се строи без проект и разрешение за строеж, а такива книжа категорично няма в случая. Следователно не може да бъде прието, че има започнато строителство, според ВЛ. По отношение на водопроводните отклонения е имало период, в който за ВиК не се издавали разрешения за строеж и не се упоменавали никъде. За ел. захранването не може да се установи по скица, дали минава по улицата или не, защото е издадено за съседен имот – УПИ. В случая не е посочено откъде минава, не е посочено, че минава по улица-тупик с осови точки. В този смисъл не може да се установи дали ел. захранването изобщо минава по предвидената улица-тупик. Вещото лице сочи още, че не може да се установи кога е прокарано ел. захранването и ВиК отклоненията. За ел. захранването има представени документи, но за ВиК отклоненията няма как да бъде установено. Ел. захранването не може да се види откъде минава, защото няма шахти на мястото, където трябва да е улицата.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Налице са положителните условия, съотв. липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба по чл.159 АПК. Жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде оспорен съдебно и от лица с правен интерес от оспорването-адресати на заповедта, неблагоприятно засегнати от нея /чл.147, ал.1 АПК/. Спазен е преклузивният 14-дневен за подаването на жалбата

по чл.149, ал.1 АПК- заповедта е съобщена на жалбоподателите на 07.04.2022 г., съгласно известие за доставяне /л.116 от делото/, а жалбата -подадена на 26.04.2022 г. /л.6/.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган – кмета на Столична община. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.31, ал.1 ЗОС.

Спазено е изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл.59 АПК. Не се констатира нарушение на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Спорен между страните е въпросът относно приложението на материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл.31, ал.1 ЗОС, ако в тригодишен срок, а за обектите от първостепенно значение - в 5-годишен срок, от отчуждаването на имота строителството на обекта не е започнало, както и в случаите, когато одобреният подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение - публична общинска собственост, бъде отменен от съда, а новият влязъл в сила подробен устройствен план не засяга отчуждения вече имот, по искане на бившия собственик на имота кметът на общината отменя заповедта за отчуждаване след възстановяване на полученото обезщетение. Разпоредбата съдържа две алтернативно дадени хипотези за отмяна на заповедта за отчуждаване.

Искането, поставило началото на административното производство, е относимо първата хипотеза, а именно незапочнало строителство на обекта, предвиден по ПУП, за който е бил отчужден собственият им имот в установения от закона срок.

В случая безспорно се установи, че обектът не е от първостепенно значение по см. на чл. 31, ал. 1 от ЗОС, вр. § 1, т. 6 от ЗОС и приложимият срок е 3-годишният по чл.31, ал.1, предл.1 ЗОС, като е спазено и условието на ал.4 от с.н. искането за отмяна на отчуждаването да е направено не по-късно от 3 месеца след изтичането на срока по ал.1.

Имотът се счита за отчужден от датата, на която паричното обезщетение, определено във влязлата в сила заповед по чл. 25, ал. 2 или в решението на съда, бъде преведено от общината в банка по сметка на правоимащите-чл.29, ал.3, т.1 ЗОС. Заповедта за отчуждаване на имота не е била съдебно оспорена в преклузивния срок. Впоследствие след изтичането на срока заповедта е била оспорена с искане за прогласяване на нейната нищожност. Жалбата е отхвърлена с Решение №4708/08.07.2022 година по адм.дело №4184/2022 година по описа на АССГ. /приложено по делото/. Решението, като неподлежащо на оспорване, е влязло в сила с постановяването му.

Между страните е безспорно, че паричното обезщетение, определено във влязлата в сила заповед по чл. 25, ал. 2 е преведено на правоимащите 08.06.2018 година, както е посочено в обжалваната по настоящото дело заповед, а искането за отмяна на отчуждаването е подадено на 23.07.2021 година.

От данните по преписката и заключението на ВЛ се установи, че мероприятието по отреждането не е започнало-след издаването на заповедта

за отчуждаване не са предприети никакви фактически или правни действия във връзка с него от СО. Улицата между осова точка 146б и осова точка 146в е урегулирана с план от 2002 г. и по регулационните граници са изградени огради. На терена на улица-тупик, между о.т.146"б" и о.т.146"в" в кв.103, м. "О. купел" са изградени две водопроводни отклонения, захранващи сградите в УПИ IV-735, и в УПИ V- 735 и водопроводна шахта, но отпреди издаването на заповедта за отчуждаване /виж поясненията ВЛ при изслушване в о.с.з. и показанията на разпитания свидетел/. На улицата-тупик, между о.т.146"б" и о.т.146"в" е насипан трошен чакъл. За изграждането на улица-тупик обаче липсва издадено разрешение за строеж за инфраструктурен обект и започнато строителство въз основа на него.

Твърдението на от ответника че мероприятиято, за което е отчужден имота е частично реализирано (в имота имало изградени елементи на техническата инфраструктура, положена настилка, изградени сгради около него, като именно чрез този тупик се осъществявал достъпа до имотите), съдът приема за неоснователно:

Изградените водопроводни отклонения, захранващи сградите в УПИ IV-735, и в УПИ V- 735 и водопроводна шахта изглежда да са изпълнени от всеки от собствениците на имотите по предписание на „Софийска вода“, което ответникът не оспорва. От показанията на разпитания по делото свидетел се установи, че жалбоподателят Р. И. Т. лично е положил настилката от трошен камък, още през 2006 г., като към този момент е имало поставена метална плоча - шахтата за водомер. Т.е. след отчуждаване на имота – считано от 08.06.2018 г., на терена на улица-тупик, между о.т.146"б" и о.т.146 "в" в кв.103, м."О. купел" няма изградени елементи на техническата инфраструктура, липсват и доказателства за издаване на разрешение за строеж на улица-тупик, протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво.

В ЗОС няма легално определение за начало на строителството, като разпоредбата на § 3 от ПЗР на ЗОС, регламентираща, че "мероприятието е започнало по смисъла на чл. 31, ал. 1, ако са утвърдени архитектурните проекти и е издадено разрешение за строеж" е отменена в ДВ, бр. 15/2011 г.

Поради това приложение следва да намерят нормите на специалния закон, уреждащ инвестиционното проектиране и строителството-Закона за устройство на територията /ЗУТ/ и актовете по неговото приложение-арг. от чл.1, ал.2 ЗУТ.

За започнато строителство /за начало на строежа/, съобр. издадено разрешение за строеж, се счита денят на съставяне на протокола за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво, а когато такъв не се изисква-датата на заверка на заповедната книга-чл.157, ал.1 и чл.7, ал.3, т.2 от Наредба №3 от 31.07.2003 година за съставяне на протоколи по време на строителството. Такива строителни книжа безспорно липсват и не се твърдят от ответника. Ето защо е неоснователна и защитната теза на ответника, че началото на строителството е било поставено.

Неоснователно е възражението, че за изграждането на улица от този вид разрешение за строеж не е необходимо. Улиците са част от

транспортната техническа инфраструктура по смисъла на чл. 64, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, респ. строеж съгласно § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Отделно от това, в разпоредбата на чл. 137 ЗУТ в зависимост от характеристиките, значимостта, сложността и рисковете при експлоатация на строежите, същите са категоризирани в шест категории. Четвърта категория са частни пътища, улици от второстепенната улична мрежа V и VI клас и съоръженията към тях, към които спада и процесната улица-тупик.

Най-накрая, за да бъде отменено отчуждаването на имота, следва да бъде върнато и полученото обезщетение. С подаденото до Столична община искане вх. № СОА21-ГР94-4092/23.07.2021 г. на Столична община (Вх. № СИС21-ВК08-116/26.07.2021 г. на Направление „Архитектура и градоустройство“) И. Т., В. Т., Р. Т. и К. Т. са изразили готовност за възстановяване на полученото обезщетение.

Предвид изложеното, изводите на административния орган, че не са налице предпоставките за приложение на разпоредбата а чл. 31, ал. 1 от ЗОС, противоречат на материалния закон. След отмяната на акта, преписката следва да се върне на административния орган за произнасяне в съответствие с дадените от съда указания по прилагането на материалния закон, дадени по-горе. Съдът не е компетентен да отмени на отчуждаването със съдебното решение, т.е. да реши спора по същество в случая. Аргумент в тази насока е и изм. на чл. 31 от ЗОС, извършено през 2004 г. До този момент компетентен да отмени отчуждаването е бил съда, а след 2004 г. компетентността е предоставена на кмета на съответната община.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, искането на жалбоподателите за присъждането на направените по делото разноски е основателно и следва да бъде уважено. Направените и доказани разноски възлизат общо в размер на 1140 лева, от които 900 лева-заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат, 40 лева-заплатена общо от четиримата държавна такса за жалба и 200 лева- заплатено възнаграждение за вещо лице.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.2 и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба И. Г. Т., В. К. Т., Р. И. Т. и К. И. А., Заповед № СОА22-РД54-1/28.03.2022 г. на Кмета на Столична община, с която не е уважено искането на жалбоподателите, с вх. СОА21-ГР94-4092/23.07.2021 г. за отмяна на отчуждаването на недвижим имот с проектен идентификатор 68134.4333.395 (незастроен) с площ 113 кв.м.

ИЗПРАЩА делото като преписка на кмета на Столичната община за разглеждане и произнасяне по искане с вх. СОА21-ГР94-4092/23.07.2021 г. за отмяна на отчуждаването на недвижим имот с проектен идентификатор 68134.4333.395 (незастроен) с площ 113 кв.м, в месечен срок, съобразно дадените в мотивите към съдебното решение указания по прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столичната община да заплати на И. Г. Т., В. К. Т., Р. И. Т. и К. И. А. сумата в размер на 1140 /хиляда сто и четиридесет/ лева, направени по

делото разноси.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от уведомяването на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: